

Náš generál má dostatečnou podporu v podplukovnici po svém boku. A to je opravdu světově unikátní

infakta.cz/nas-general-ma-dostatecnou-podporu-v-podplukovnici-po-svem-boku-a-to-je-opravdu-svetove-unikatni

30. ledna 2023

KOLÁŽ | inFakta.cz

AnalýzySouvislosti

Hrdě cestou Bulharska nebo Burkiny Faso

30. 1. 2023

Miloš Zeman si neodpustil před volbou klasicky jízlivou poznámku, že „prý nebývá zvykem, aby v demokratických zemích byli generálové prezidenty.“

Líbí se vám naše práce?

Podpořte nás darem zaslaným na bankovní účet, využít můžete QR kód i dárcovský formulář.

Děkujeme

Podpořit
inFakta.cz
Aktivisté z
Fórum24
reagovali
na
Zemanovo
poznámku
naprosto
správně
tím, že je
to lživé
tvrzení, a
odkazovali
se na
Dwighta D.

Eisenhowera ve Spojených státech.

Ale mně to nestačí, dívat se do historie na to dobré. Hledal jsem tedy na světě zemi, kde je aktuální prezident bývalý generál nebo minimálně bývalý důstojník s profesionální dráhou, abych také mohl lživé Zemanovo tvrzení vyvrátit a ukázat, že generálové se nevolí jen u nás.

Nejdříve jsem si chtěl projít některé státy Asie a Blízkého východu, kde jsem předpokládal hodně shod a dobrých příkladů. Ale byl jsem dost zklamaný. Kromě Akhundzady v Afganistánu a Swe v Myanmaru jsem jich moc nenašel. Rashad al-Alimi v Jemenu měl dobře nakročeno, když studoval na policejní škole vojenské nauky, ale poté to zcela zničil studiem sociologie. Představte si, že v Pákistánu mají za prezidenta zubaře, Alijev v Azerbajdžánu je politolog, v Iráku mají stavebního inženýra, ve Vietnamu právníka, v

Gruzii je Zurabišvili dokonce žena a co mě opravdu zklamalo, že ani čínský Xi Jinping není generál, nýbrž doktor práv. Kam ta Asie a Blízký východ jen spěje?

Velkou naději mi dávala Jižní Amerika. Jaké zklamání, když v Bolívii je prezidentem učitel a ekonom Luis Arce, v Ekvádoru bývalý bankéř, v Uruguaji právník, v Guyaně studoval prezident nesmyslné regionální plánování a v Argentině je Alberto Ángel Fernández zase jen obyčejný právník. Až Kolumbie mě příjemně potěšila. Petro Urrego byl před 32 lety člen partyzánské skupiny *Movimiento 19 de Abril*, z které se později bohužel vytvořila politická strana a on posledních třicet let dělal špinavou politiku bez řádu a klidu.

Střední a Severní Amerika, kdysi ráj a rodiště Eisenhowera, se také mění. V Guatemale je prezidentem chirurg Giammattei, v Mexiku je López Obrador politolog, Biden je doktor práv a Kanada doposud ani nesesadila krále. Trochu smyslu jsem našel u Daniela Ortegy v Nikaragui, ten byl alespoň v sedmdesátých letech Comandant FSLN, vojenské guerilla skupiny, z které se později také bohužel vytvořila politická strana Frente Sandinista de Liberación Nacional, a také on byl před zvolením prezidentem prachsprostým politikem. Ani Laurentino Cortizo, prezident v Panamě, mě neuklidnil svým studiem amerických vojenských škol.

Afrika už také není, co bývala. Alžírský prezident Tebboune studoval civilní Národní školu administrativy a v Lybii je prezidentem taky obyčejný civilista. Niger zklamal svým učitelem, a dokonce filozofem, Ghana právníkem, Somálie bývalým děkanem univerzity, Keňa svým botanikem, Jihoafrická republika svým podnikatelem, v Kongu si prezident prý napsal diplom z marketingu sám a Etiopie má podobně jako Gruzie dokonce za prezidentku ženu.

Ale jsou stále země, které v Africe naplní nadějí, že není vše ztraceno. Třeba Burkina Faso s Ibrahimem Traoré, Mali s Assimi Goïtou, pravým plukovníkem se zkušenostmi se speciálními jednotkami americké armády, vycvičeným v USA, Francii a Německu, který svou

uniformu ani nesundává. Čad s vynikajícím prezidentem a čtyřhvězdičkovým generálem Déby Itno, Sudán s generálem Abdelem Fattahem Burhanem, Angola s generálem Lourenço nebo stálice Egypt s polním maršálem Abd al-Fattahem as-Sisi.

Tu pravou perlu a vyvrácení Zemanova jízlivého výroku jsem ovšem našel v Evropě. I zde je na špičce jedné země generál vedle všech těch nudných právníků, politologů, soudců nebo ekonomů. Bulharský Rumen Radew skončil svou vojenskou kariéru jako generálmajor a velitel vzdušných sil, než přímo naskočil do prezidentského úřadu. Sice jsme chtěli na Západ a Bulharsko je spíše na východě, ale s tou zemí nás kromě prezidentů generálů pojí asi mnohem víc. I Bulharsko bylo sužováno dosud přesně nevysvětlenými výbuchy muničních skladů stejně jako Česká republika. A nic na tom nemění, že Radew jako kandidát Bulharské socialistické strany je prý považován za proruského a za hlavní úkol si stanovil řád boje proti korupci a neklid. Jako generál se stal ostrým kritikem politiky premiéra Bojka Borisova a v roce 2020 podpořil protikorupční protesty a vyházel vládu. Věřím, že takovou pojistkou řádu se stane i náš generál.

Jak tedy můžeme vidět, lze Zemanův výrok zcela vyvrátit. Jsou demokratické země, kde profesionální vojáci mohou bez jakékoliv politické zkušenosti nastoupit nejvyšší úřady jako kdysi Eisenhower. S přimhouřeným okem je to Kolumbie, Nikaragua a Panama, s otevřenýma očima je to Afghanistan, Myanmar, Burkina Faso, Mali, Čad, Súdán, Angola, Bulharsko nebo Egypt.

A i Zeman musí uznat, že Forum24 argumentovalo zcela korektně. Stejně jako Eisenhower musel nastoupit v době studené války a především tzv. McCarthyho éry, musí i náš generál nastoupit do doby války s Ruskem a boje s ruskými dezinformacemi. Tehdy byly Spojené státy ve stejném nebezpečí jako my dnes. Za každým stromem ve Spojených státech se tehdy skrýval komunistický agent a

dnes se za každým stromem u nás schovává ruský agent nebo troll. I tehdy bylo nutné tyto lidi dehonestovat nebo vyházet z práce a dnes se bohužel bez těchto účinných nástrojů také neobejdeme.

Petr Pavel s chotí | KOLÁŽ: inFakta.cz

A je jen na škodu, že tehdy Eisenhower senátorovi Josephu McCarthymu zatípl tipec, když začal z komunismu obviňovat i členy vlády a další vysoce postavené politiky. Doufejme, že náš generál nechá svého McCarthyho, pana Vrabela, dílo dokonat až do konce. Lze jen doufat, že stejně jako Eisenhower po převzetí moci povolil za účasti CIA provést v Íránu státní převrat a tím naprosto odkryl nebezpečí té země, které je na Blízkém východě zřetelné dodnes, i náš generál odkryje zcela zřetelně nebezpečí Ruska nebo Číny svými okamžitými návštěvami na Ukrajině nebo na Taiwanu.

Doufejme také, že náš generál závěr svého prezidentství neposkvrní, jako ho posvrnil Eisenhower, když odvolal svou doktrínu, která narozdíl od Trumena změnila defenzivní strategii boje proti komunismu k ofenzivní a zbaběle nastartoval éru mírového soužití se

Sovětským svazem. Nebo když ve svém projevu na rozloučenou s prezidentským úřadem 17. ledna 1961 nechvalně zdůrazňoval falešné nebezpečí pro USA výrokem o budoucím vlivném vojensko-průmyslovém komplexu, jak jej poprvé nazval. Ale snad jsme o pár desítek let dále a náš generál si nastudoval, co tato závěrečná slabost Eisenhowera způsobila. Jen chaos a nepořádek éry hippies nebo zvolení JFK.

Pevně věřím, že náš generál nezakolísá. Má narozdíl od *Ajka* Eisenhowera a jeho Mamie, Rumena Radewa a jeho Desislavy nebo Abd al-Fattah as-Sisiho a jeho Amer dostatečnou podporu v podplukovnici po svém boku. A to je opravdu světově unikátní.

Podpořit inFakta.cz

LÍBÍ SE
VÁM
NAŠE
PRÁCE?

Podpořte
nás darem
zaslaným
na
bankovní
účet, využít
můžete QR
kód i
dárcovský
formulář.

DĚKUJEME

[Podpořit inFakta.cz](https://infakta.cz)

